

PRVA PORUKA

HRIST NA KRSTU 2. DEO

Svi mi ljudi znamo da postoji smrt jer smo videli da ljudi umiru, a i Isus je umro na krstu, ali Biblija govori o drugoj smrti koja nije kao ova smrt za koju mi znamo, niti je kao smrt kojom je umro Hrist. Iz te druge smrti nema vaskrsenja. Nažalost neki ljudi veruju da je Isus umro drugom smrću iako to nije Biblijsko verovanje. Biblija nam daje objašnjenje kada nastaje druga smrt i šta je druga smrt: „**Blagoslovljen je i svet onaj ko ima udeo u prvom vaskrsnuću: nad takvima druga smrt nema vlasti, nego će oni biti sveštenici Božiji i Hristovi i vladace sa njim hiljadu godina. A kada istekne hiljadu godina, Sotona će biti pušten iz svog zatvora.**“ Otkrivenje 20:6,7 „**I smrt i grob behu bačeni u ognjeno jezero. To je druga smrt.**“ Otkrivenje 20:14 Imamo i objašnjenje za koga je namenjena ta druga smrt: „**Odlazite od mene, prokleti, u oganj večni pripremljen za đavola i njegove anđele.**“ Matej 25:41 Druga smrt je pripremljena za đavola i njegove anđele, ali pošto dosta ljudi odbija da živi po Bibliji i pošto svesno prihvataju da čine grehe, mnogi ljudi će isto umreti u drugoj smrti, tako da iako je druga smrt pripremljena za đavola i demone svi oni koji nisu na strani Boga će isto da umru drugom smrću: „**A strašljivima, i nevernima, i okaljanima, i ubicama, i bludnicima, i vračarima, i idolopoklonicima, i svim lažljivcima, udeo je u jezeru koje gori ognjem i sumporom: to je druga smrt.**“ Otkrivenje 21:8 Znači vidimo da druga smrt nastaje tek hiljadu godina nakon Isusovog drugog dolaska i da je druga smrt spaljivanje u ognjenom jezeru, tako da Isus nije mogao umreti drugom smrću na krstu jer se druga smrt tada ne dešava, niti je Isus bio spaljen već razapet. Zatim vidimo da je druga smrt pripremljena za đavola i njegove anđele a ne za Hrista i konačno vidimo da drugom smrću umiru strašljivi, neverni, okaljani, ubice, bludnici, vračari, idolopoklonici i svi lažljivci, a ne Isus.

Verovanje da je Isus umro drugom smrću i onda vaskrsnuo je verovanje da postoji vaskrsenje posle druge smrti što bi onda značilo da će đavo, demoni i svi spaljeni grešnici ponovo da vaskrsnu i da žive, čime greh postaje večan, što nikako nije Biblijski jer je Isus došao da odnese greh sveta a ne da greh postoji večno: „**Evo Jagnjeta Božjeg, koje odnosi greh sveta.**“ Jovan 1:29 Pošto iz druge smrti nema vaskrsenja svako ko veruje da je Isus umro drugom smrću negira Njegovo vaskrsenje, a apostol Pavle takvima poručuje: „**A ako Hrist nije vaskrsnuo, uzaludna je vera vaša: još ste u svojim gresima.**“ 1. Korinćanima 15:17

Kada smo se već dotakli vaskrsenja ovaj članak svakako ne bi mogao biti potpun a da se ne razotkrije još jedna zabluda. Naime kruži neko verovanje da je Isus vaskrsnuo u subotu umesto u nedelju. Da bi smo razumeli kog dana je Isus umro i kog dana je vaskrsnuo, prvo moramo razumeti značenje i redosled određenih Jevrejskih prolećnih praznika koji su se svetkovali u vreme Isusovog raspeća i vaskrsenja. Praznici su počinjali sa praznikom Pashe: „**Ovo su praznici GOSPODNJI, sveti zborovi koje ćete proglasiti u njihovo određeno vreme: Na zalazak sunca četrnaestog dana prvog meseca je GOSPODNJA Pasha**“ 3. Mojsijeva 23:4,5 Posle Pashe sledećeg dana je išao praznik beskvasnih hlebova koji je trajao sedam dana: „**A petnaestog dana istog meseca je praznik beskvasnih hlebova GOSPODU: sedam dana trebate jesti beskvasni hleb. Prvog dana neka vam je sveti zbor: u njemu nemojte raditi nikakav ropski posao. Nego, sedam dana prinosite žrtvu koja se ognjem prinosi GOSPODU, a sedmog dana je sveti zbor: nemojte raditi nikakav ropski posao.**“ 3. Mojsijeva 23:6-8 U okviru praznika beskvasnih hlebova svetkovao se i praznik Prvina: „**I reče GOSPOD Mojsiju, govoreći: 'Govori deci Izraelovoj i reci im: Kada dođete u zemlju koju vam dajem i požanjete njenu žetvu, tada snop prvih plodova svoje žetve donesite svešteniku. On neka maše tim snopom pred GOSPODOM, da bude prihvaćen za vas: neka sveštenik maše njim sledeći dan nakon subote.**“ 3. Mojsijeva 23:9-11 Ono što možemo da primetimo je to da se prvog i sedmog dana beskvasnih hlebova ne radi nikakav ropski posao. Pošto u prevodu sa hebrejskog reč šabat znači odmor tada se ne radi posao, tako da su prvi i sedmi dan beskvasnih hlebova isto šabati. Međutim imamo i šabat iz četvrte zapovesti: „**Šest dana neka se obavlja posao, ali sedmog dana je subotnji počinak, sveti zbor; nemojte raditi nikakav posao: to je subota GOSPODNJA u svim vašim prebivalištima.**“ 3. Mojsijeva 23:3 Upravo je za te praznične šabate apostol Pavle izjavio: „**Neka vas, zato, niko ne osuđuje zbog jela ili pića, ili u**

pogledu nekog praznika, ili mladina, ili subota, koje su samo senka onoga što dolazi, a telo je Hristovo.“ Kološanima 2:16

Znači ovi praznici su ukazivali na Hrista i kada je Hrist ispunio ove praznike Svojom žrtvom na krstu više nije bitno za nas da držimo šabate iz praznika beskvasnih hlebova a to se nikako ne odnosi na subotu iz četvrte zapovesti za koju je Bog rekao: „**Zato neka deca Izraelova drže subotu, kako bi svetkovala subotu tokom svojih naraštaja kao trajan savez. To je znak između mene i dece Izraelove doveka: jer u šest dana je GOSPOD načinio nebo i zemlju, a sedmog je dana prestao, i odahnuo.“ 2. Mojsijeva 31:16,17 „Dakle, preostaje subotnji počinak (na grčkom sabbatismos) narodu Božjem. Jer onaj ko je ušao u njegov počinak (na grčkom katapausis), počinio je od svojih dela kao i Bog od svojih.“ Jevrejima 4:9,10** Kao što vidimo veoma je bitna razlika između grčkih reči sabbatismos i katapausis jer u dosta prevoda na našem jeziku stoji da Božijem narodu ostaje počinak i onda čitalac ne može da zna da je u pitanju subotnji počinak. Dakle sabbatismos je subotnji počinak, a katapausis je počinak u Božijem blagoslovu, tako da Božijem narodu ostaje subota i oni koji svetkuju subotu ulaze u počinak u Božijem blagoslovu.

Vidimo da se snop prvina obrtao odmah sutradan posle subote što znači da je praznik prvina uvek padao u nedelju. Pošto vidimo da je Pavle rekao da su praznici senka onoga što dolazi, hajde da vidimo kako su ovi prolećni praznici ukazivali na Hrista i kako su se ispunili u Hristu. Jagnje koje se klalo na Pashu predstavlja Hrista: „**Jer je Hrist, naša pasha, već žrtvovan za nas.“ 1. Korinćanima 5:7** Kada je Hrist pogubljen četrnaestog dana meseca nisana na dan Pashe, taj praznik se ispunio u Hristu. Što se tiče praznika beskvasnih hlebova, kvasac je simbol pokvarenosti i zloće a beskvasni hleb predstavlja iskrenost i istinu: „**Zato svetkujmo, ne sa starim kvascem, ni sa kvascem pokvarenosti i zloće, nego sa beskvasnim hlebom iskrenosti i istine.“ 1. Korinćanima 5:8** Ovaj praznik nam govori da Hrist pokriva naše prošle grehe i uklanja osudu starog života od nas i onog momenta kada mi to shvatimo ulazimo u novi život iskrenosti i istine: „**Blagoslovljeni su oni kojima su oproštena bezakonja i kojima su pokriveni gresi. Blagoslovljen je onaj čovek kojem Gospod neće uračunati greh.“ Rimljanima 4:7,8 „Nije dobro vaše hvalisanje. Ne znate li da malo kvasca ukiseli celo testo? Očistite, zato, stari kvasac da možete biti novo testo, kao što i jeste beskvasni.“ 1. Korinćanima 5:7** Ostaje nam još da objasnimo ukratko i praznik Prvina. Bitno je da se još jednom podsetimo da taj praznik uvek pada u nedelju: „**Kada dođete u zemlju koju vam dajem i požanjete njenu žetvu, tada snop prvih plodova svoje žetve donesite svešteniku. On neka maše tim snopom pred GOSPODOM, da bude prihvaćen za vas: neka sveštenik maše njim sledeći dan nakon subote.“ 3. Mojsijeva 23:10,11** Pošto je praznik prvina padao uvek na nedelju jasno nam je da je Isus morao vaskrsnuti u nedelju jer taj praznik predstavlja Hristovo vaskrsenje: „**Ali sada, Hrist je vaskrsnuo iz mrtvih i postao prvenac onih koji su usnuli; jer budući da je preko čoveka došla smrt, preko čoveka je došlo i vaskrsnuće mrtvih. Jer kao što u Adamu svi umiru, isto tako će u Hristu svi biti oživljeni. Ali svaki u svom redu: prvenac Hrist, zatim oni koji su Hristovi na njegovom dolasku.“ 1.Korinćanima 15:20-23 „...i od Isusa Hrista, vernog svedoka, prvorođenog iz mrtvih i vladara nad zemaljskim kraljevima.“ Otkrivenje 1:5**

Znači imamo ovakav redosled ispunjenja praznika četrnaestog dana meseca nisana u petak, na dan praznika Pashe, Isus umire na krstu i to je predstavljeno zaklanim pashalnim jagnjetom, dok šesnaestog nisana u nedelju na praznik prvina vaskrsava. Pošto smo dokazali da praznici otkrivaju kojeg je dana Isus umro i kojeg je dana vaskrsao, treba još da se pozabavimo tim šta se desilo u subotu između petka i nedelje i neophodno je da pokažemo da u Bibliji baš direktno piše da je vaskrsao u nedelju. Isus je razapet na dan pripreme: „**A upravo beše priprema za Pashu, oko šestoga sata. I reče on Jevrejima: 'Evo vašeg Kralja!' A oni povikaše: 'Ukloni, ukloni, razapni ga!'**“ Jovan 19:14,15 Da ovo nije bio samo dan kada se pripremala Pashalna žrtva nego i dan pripreme za subotu vidimo u ovim stihovima: „**A Jevreji, pošto beše Priprema pa da ne bi tela ostala na krstu u subotu, jer velik dan beše ona subota, zamoliše Pilata da im se slome noge i da se uklone.“ Jovan 19:31 „A kada je došlo veče, pošto je bila Priprema, to jest dan pre Subote.“ Marko 15:42 „A taj dan beše Priprema i svitala je Subota.“ Luka 23:54 Dan pripreme je uvek padao na petak šesti dan u sedmici: „**A šestog dana neka pripreme ono što donesu; i neka to bude dvostruko od onoga što svakodnevno skupe.“ 2. Mojsijeva 16:5** Iz jednog od prethodno navedenih stihova vidimo da je posle dana pripreme dolazio velik dan koji je subota. To je velika subota. Ta subota se naziva velikom jer se prvi dan praznika beskvasnih hlebova isto nazivao šabat ili subota a tada je pao u isto vreme kada je bio sedmični šabat. Kada se praznični i sedmični šabat poklope onda je to velika subota.**

Pored navedenog Biblijskog dokaza i iz ovog istorijskog zapisa imamo dokaz da je dan pripreme bio petak, to jest dan pre subote iz četvrte Božije zapovesti: „**Cezar Avgust, prvosveštenik i narodni tribun, odredili su ovako: Pošto se jevrejska nacija našla zahvalna rimskom narodu, ne samo ovaj put, već takođe i u prošlosti, a najviše Hirkanus prvosveštenik, pod mojim ocem Cezarom imperatorom, činilo se dobro meni i mojim savetnicima, prema sudu i zakletvi narodu Rima, da Jevreji imaju slobodu koju će koristiti po svojim običajima, prema zakonu svojih praotaca, kao što su i praktikovali pod Hirkanusom prvosveštenikom Svemogućeg Boga; i da se njihov posvećeni novac ne dira, već da se šalje u Jerusalem, i da se to poveri na staranje primaoca u Jerusalemu; i da nisu u obavezi da izlaze pred nekog sudiju na subotni dan, niti na dan pripreme za njega, posle devetog sata.**“ Josif Flavije, *Jevrejske starine, knjiga XVI, poglavlje VI, 2* Vidimo iz ovog teksta od Flavija da je u pitanju subota iz dekaloga jer kada bi bila subota kao deo praznika onda bi to značilo da su Jevreji samo oslobođeni od odlaska sudije prazničnom subotom i onda bi morali da krše dekalog i da idu pred sudiju svake subote koja nije praznična, tako da je očigledno da se ovde radi o svakoj suboti kao sedmom danu i o danu pripreme to jest šestom danu koji mi zovemo petak, a koji prethodi suboti iz dekaloga. Tako da vidimo i iz ovog ugla da je Hrist razapet u petak.

Hajde sada da pogledamo i dokaze da je Isus proveo subotu u grobu. U ovim stihovima vidimo da se Isus upoređuje sa manom: „Očevi naši jeli su manu u pustinji; kao što je pisano: ‘Hleb sa neba dao im je da jedu.’ Reče im Isus: ‘Zaista, zaista, kažem vam: Nije vam Mojsije dao hleb sa neba, nego vam moj Otac daje sa neba hleb istiniti; jer hleb Božji je onaj ko silazi sa neba i daje život svetu.’“ Jovan 6:31-33 „Zaista, zaista, kažem vam: Onaj ko u mene veruje, ima život večni. Ja sam taj hleb života. Vaši su očevi jeli manu u pustinji i pomrli. Ovo je hleb koji sa neba silazi: da ne umre onaj ko od njega jede. Ja sam hleb živi koji je sišao sa neba: ako ko bude jeo od tog hleba, živeće zauvek; a hleb što ću ga ja dati jeste moje telo, koje ću dati za život sveta.“ Jovan 6:47-51 „Ovo je hleb koji je sa neba sišao; ne kao što su očevi vaši jeli manu i pomrli: onaj ko jede od ovog hleba, živeće zauvek.“ Jovan 6:58 Dakle, Isus se upoređuje sa manom, a mana se nije kvarila na subotu: „To je ono što je rekao GOSPOD: ‘Sutra je dan počinka, sveta subota GOSPODU: ispecite ono što imate da ispečete i skuvajte ono što imate da skuvate, a ono što vam preostane skupite da se sačuva do jutra.’ Skupiše to do jutra, kao što je naložio Mojsije, i nije se usmrdelo, niti u tome beše ijednog crva. I reče Mojsije: ‘Jedite to danas; jer danas je subota GOSPODU: danas nećete naći to u polju. Šest dana je skupljajte; ali sedmoga dana, u subotu, neće je biti.’“ 2. Mojsijeva 16:23-26 Isto kao što se mana nije kvarila na subotu u pustinji, tako se ni Isusovo telo nije kvarilo u grobu: „Jer mi nećeš ostaviti dušu u grobu; ni dopustiti da Svetac tvoj vidi raspadanje.“ Psalam 16:10 „Jer mi nećeš ostaviti dušu u grobu ni dopustiti da tvoj Svetac ugleda raspadanje.“ Dela 2:27 „Unapred je video i pretekao za Hristovo vaskrsnuće da mu nije ostavljena duša u grobu niti mu je telo videlo raspadanje.“ Dela 2:31

Biblija nam objašnjava redosled događaja koji prate Isusovo raspeće i stavljanje u grob: „A kad dode večer, dode neki bogat čovek iz Arimateje, po imenu Josif, koji i sam beše učenik Isusov. Taj pristupi Pilatu pa zatraži telo Isusovo. Tada Pilat zapovedi da se telo preda. Josif je uzeo telo i uvio ga je u čisto platno pa ga je položio u svoj novi grob koji je isklesao u steni. Dokotrlja velik kamen na vrata groba i ode. A beše tu Marija Magdalena i druga Marija: sedele su nasuprot grobu. A sutradan, to jest dan nakon Pripreme, okupiše se sveštenički glavari i fariseji kod Pilata govoreći: ‘Gospodaru, setismo se da onaj varalica reče još za života: ‘Nakon tri dana vaskrsnuću.’ Zapovedi dakle da se grob osigura sve do trećeg dana, da ne bi noću došli učenici njegovi, ukrali ga pa rekli narodu: ‘Vaskrsnuo je iz mrtvih!’ pa bude poslednja zabluda gora od prve.’ A Pilat im kaza: ‘Imate stražu! Idite, osigurajte kako znate!’ A oni odu, osiguraju grob sa stražom i zapečate kamen.“ Matej 27:57:66 Vidimo da je Josif iz Arimateje uzeo Isusovo telo u petak večer pre početka subote i stavio ga u grob. Sledećeg dana posle dana pripreme u subotu fariseji i prvosveštenici traže od Pilata da se postavi straža pred grobom ali samo do trećeg dana jer su očekivali da Isus vaskrsne trećeg dana to jest u nedelju i još fariseji citiraju Isusovu izjavu da će vaskrsnuti posle tri dana, što znači da oni svakako nisu tumačili Isusovu izjavu da je u pitanju vaskrsenje nakon bukvalnih 72 sata.

Da je Josif uzeo telo u večer pre početka subote možemo videti u ovom sledu događaja koji se odlično poklapa sa već navedenim sledom događaja: „I gle, neki čovek po imenu Josif, koji je bio većnik, čovek čestit i pravedan, (on ne beše saglasan sa njihovom odlukom i postupkom) iz Arimateje, grada judejskoga, a koji je i sam

iščekivao kraljevstvo Božje, taj pristupi Pilatu pa zatraži telo Isusovo. Skine ga i uvije ga u platno pa ga položi u isklesan grob u koji još niko ne beše položen. A beše dan Pripreme i subota je svitala. A pratile su to i žene koje su sa Isusom došle iz Galileje: posmatrale su grob i kako je položeno telo njegovo. A kad se vratiše, pripremiše mirise i mirisna ulja. I u subotu mirovaše po propisu.“ **Luka 23:50-56** Znači Josif iz Arimateje je na dan pripreme u petak pre početka subote položio Hristovo telo u grob, a žene koje su to posmatrale, sledeći dan na subotu su mirovale po propisu. One su mirovale tokom subote po ovom propisu iz četvrte Božije zapovesti: „**Sećaj se dana subotnjeg, da ga držiš svetim. Šest dana radi i obavljaš sav svoj posao, a sedmog je dana subota posvećena GOSPODU, Bogu tvujem. Nikakav posao tada nemoj raditi: ni ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni stoka tvoja, ni došljak koji se nađe unutar tvojih vrata. Jer je za šest dana GOSPOD stvorio nebo i zemlju, more i sve što je u njemu, a sedmog je dana počnuo. Zato je GOSPOD blagoslovio dan subotnji i posvetio ga.**“ **2. Mojsijeva 20:8-11** To nam otkriva da je i Isus mirovao na subotu u svom grobu.

U redu ali neko će reći kako su žene prvo pripremile ulja i mirise pre subote: „**A kad se vratiše, pripremiše mirise i mirisna ulja. I u subotu mirovaše po propisu.**“ **Luka 23:56** a onda u drugom stihu kupuju mirise posle subote: „**I kad prođe subota, Marija Magdalena i Marija, Jakovljeva, i Saloma kupiše mirise da odu da ga pomažu.**“ **Marko 16:1** Ljudi koji zagovaraju pogrešno verovanje da je Isus razapet u sredu umesto u petak tvrde da ta dva stiha dokazuju da su oni u pravu. Oni veruju da je pasha bila u sredu i da je prvi dan beskvasnih hlebova bio u četvrtak pošto znamo da prvi dan beskvasnih hlebova nije uvek padao u isto vreme kada je sedmična subota, samo je praznik prvina morao da ide posle sedmične subote. Po njihovom verovanju žene su u Luka 23:56 kupile mirise pre sedmične subote, a u Marku 16:1 posle praznične subote koja je prvi dan beskvasnih hlebova. Znači u tom slučaju žene su kupile ulja i mirise posle četvrtka u petak pre subote, jer u tom slučaju prvi dan beskvasnih hlebova nije pao na sedmičnu subotu nego u četvrtak i onda je Isus razapet u sredu a vaskrsao je u subotu, jer je navodno cela 72 sata bio u grobu od srede do subote i onda po njima središta mora biti dan pripreme za prazničnu subotu koja je po njima bila u četvrtak. Međutim u ovom članku je već Biblijom dokazano da je dan pripreme uvek bio petak pre sedmične subote, a malo kasnije slede i dokazi da Isus nije bio u grobu bukvalna 72 sata. Kako onda da objasnimo ta dva stiha iz Luka 23:56 i Marko 16:1? Ono što prvo treba da primetimo je to da Luka 23:56 govori o PRIPREMI mirisnih ulja i drugih mirisa dok Marko 16:1 govori o KUPOVINI mirisa. Pripremiti nešto i kupiti nešto nije isto. Žene su došle kući malo pre početka sedmične subote da pripreme mirisna ulja i druge mirise, ali očigledno nisu imale dovoljno pa su morale da kupe još. Međutim krenula je sedmična subota i nisu ništa mogle da kupe pa su onda sačekale da zađe sunce u subotu da prođe šabat i onda su kupile sve što im je falilo. Da neko ne bi rekao da je to samo moje mišljenje, ovo su Biblijski citati koji dokazuju da je Isus vaskrsao u nedelju: „**A na prvi dan sedmice, veoma rano, dođoše na grob noseći mirise koje su pripremile, i neki sa njima.**“ **Luka 24:1** Prvi dan sedmice je nedelja a sada u istom tom poglavlju vidimo da je to treći dan od kako je Isus uhapšen i razapet: „**... kako su ga i sveštenički poglavari i naši glavari predali da bude osuđen na smrt pa ga razapeli. A mi se nadasmo da je on onaj koji treba da otkupi Izrael. A uz sve to, ovo je danas treći dan otkad se to dogodilo.**“ **Luka 24:20,21** Neko tumači da je to treći dan od kako je postavljena straža na grobu pa je onda kao Isus umro u sredu, straža je postavljena u četvrtak a nedelja je treći dan od četvrtka dok je navodno Isus vaskrsao u subotu, ali mi vidimo da piše da je to treći dan od kako je uhvaćen od sveštenika, osuđen na smrt i razapet. Znači nedelja koja je prvi dan sedmice je treći dan od dana na koji je Isus uhvaćen što nam govori da je početak petka prvi dan, subota drugi dan a nedelja treći dan, tako da sama Biblija kaže da Isus nije bio u grobu celih 72 sata. Ovaj stih nam direktno govori da je Isus vaskrsao u nedelju: „**A kad vaskrsnu, rano, prvog dana u sedmici, ukazao se najpre Mariji Magdaleni iz koje beše isterao sedam demona.**“ **Marko 16:9**

Elen Vajt nam isto potvrđuje ono što piše u Bibliji, da je Isus vaskrsao u nedelju: „*Časove subotnog počivanja učenici su proveli tugujući zbog smrti svog Učitelja, dok je Isus — Car slave — ležao u grobu. Kad se približila noć, bili su postavljeni stražari da čuvaju Spasiteljev grob, dok su anđeli — nevidljivi za ljudske oči — lebdeli iznad tog svetog mesta. Noć prvog dana sedmice polako je odmicala, i dok se još nije svanulo anđeli koji su bdili nad grobom znali su da trenutak oslobođenja dragog Božjeg Sina, njihovog omiljenog Zapovednika, tek što nije nastupio.*“ *Rani spisi „Noć prvog dana sedmice polako je proticala. Nastupio je najmračniji trenutak koji prethodi svitanju. Hristos je još bio zarobljenik u svom uskom grobu. Veliki kamen bio je na svom mestu, rimski*

pečat neizlomljen, rimski čuvari držali su svoju stražu. Tu su se nalazili i nevidljivi stražari. Vojske zlih anđela bile su okupljene oko ovog mesta. Da je bilo moguće, knez tame sa svojom otpalom vojskom zauvek bi sačuvao zapečaćen grob koji je držao Božjeg Sina. Međutim, nebeska vojska okružila je grobnicu. Anđeli 'silni krepošću', čuvali su grob i čekali da pozdrave dobrodošlicom Kneza života.“ Čeznja vekova

Nakon svih iznetih dokaza koji sasvim jasno otkrivaju da je Isus vaskrsao u nedelju ostaje još da se dokaže da Isus nije bio tri dana i tri noći u grobu to jest celih 72 sata. Ljudi koji veruju u ovu zabludu pozivaju se na ovaj stih: „Jer kao što Jona beše u utrobi morske nemani tri dana i tri noći, tako će i Sin Čovečiji biti u srcu zemlje tri dana i tri noći.“ Matej 12:40 Da bi se razumelo tri dana i tri noći, prvo je neophodno objasniti šta je srce zemlje. Vidimo da je utroba morske nemani upoređena sa srcem zemlje. Ta neman je živo biće, Jona nije bio u nekoj podvodnoj pećini ili na dnu mora nego u utrobi živog bića. Ne možemo porediti živu neman sa mrtvim grobom. Isus nam ovde govori da će On biti „u srcu žive sile“ kao što je Jona bio u srcu žive morske nemani. To što je Isus ležao u grobu je samo posledica Njegovog hvatanja od te „žive mračne sile.“ Pogledajmo kada Isus pada u ruke toj neprijateljskoj živoj sili: „A Isus reče onima koji dodoše na njega, svešteničkim glavarima i zapovednicima hramskim i starešinama: 'Kao na razbojnika izadoste sa mačevima i toljagama! Svaki dan bejah sa vama u Hramu i ne digoste ruke na mene. Ali ovo je vaš čas i vlast tame.'“ Luka 22:52,53 Od tog trenutka počinje Isusov boravak u srcu zemlje, tada je vlast tame došla po Njega kao što je Jonu progutala morska neman. Isus nije nigde u stihu spomenuo grob, niti je spomenuo 72 sata, samo je rekao tri dana i tri noći u srcu zemlje.

Srce zemlje je objašnjeno pa sad dolazi na red i objašnjenje tri dana i tri noći. U Bibliji dan traje od zalaska sunca do zalaska sunca: „I bi večer, i bi jutro — dan prvi.“ 1. Mojsijeva 1:5 Isus je uhvaćen i osuđen noću, kada je sunce zašlo u četvrtak uveče i tada je kod Jevreja počeo dan koji mi zovemo petak, to je prva noć. Zatim je preko dana u petak razapet a pre zalaska sunca je taj isti dan i postavljen u grob kada je umro na krstu, to je prvi dan. U grobu je proveo noć od subote, to je druga noć i dan od subote, to je drugi dan. Nastavio je da leži u grobu i kada je počela nedelja noću, to je treća noć i rano ujutru u nedelju kada je sunce izašlo je vaskrsnuo tako da je i deo trećeg dana proveo u grobu, to je treći dan. Znači imamo tri noći i tri dana ali nemamo bukvalnih 72 sata. U Bibliji tri dana i tri noći ne znače 72 sata što je dokazano ranije u ovom članku kada smo videli da fariseji nisu protumačili Isusovu izjavu posle tri dana kao posle 72 sata, ali evo i dodatnih dokaza: „Otada poče Isus izlagati svojim učenicima da mu valja poći u Jerusalem i mnogo pretrpeti od starešina i svešteničkih poglavara i književnika, i biti ubijen, i treći dan vaskrsnuti.“ Matej 16:21 „Sin Čovečiji će biti predat u ruke ljudima; i ubiće ga, i treći će dan vaskrsnuti.“ Matej 17:22,23 „Sin Čovečiji predaje se u ruke ljudima; i ubiće ga, ali će, ubijen, treći dan vaskrsnuti.“ Marko 9:31 „Evo, uzlazimo u Jerusalem, i Sin Čovečiji biće predat svešteničkim poglavarima i književnicima; i osudiće ga na smrt i predati ga neznabošcima. I narugaće mu se i izbičevati ga i popljuvaće ga i ubiti ga. I treći će dan vaskrsnuti.“ Marko 10:33,34 „I poče ih poučavati da Sinu Čovečijem valja mnogo pretrpeti, i biti odbačen od starešina i svešteničkih poglavara i književnika, i biti ubijen, i nakon tri dana vaskrsnuti.“ Marko 8:31 „Gospodaru, setismo se da onaj varalica reče još za života: 'Nakon tri dana vaskrsnuću.'“ Matej 27:63 U svim ovim stihovima možemo da primetimo dve stvari, prvo vidimo da brojanje tri dana počinje od kada Isusa uhvate sveštenici, a drugo što primećujemo je to da u prva četiri stiha piše trećeg dana, a u zadnja dva stiha posle tri dana, tako da je za Jevreje vaskrsenje posle trećeg dana značilo da je Isus vaskrsao trećeg dana što smo videli i u slučaju fariseja kod postavljanja straže.

U Bibliji ima još stihova koji dokazuju da izraz „tri dana i tri noći“ nisu u ovom slučaju bukvalna 72 sata: „On im reče: 'Za tri dana dođite opet ka meni.' I narod ode... A treći dan dođe Jerovoam i sav narod Rovoamu, kao što je kralj rekao govoreći: 'Vratite se ka meni trećeg dana.'“ 2. Dnevnika 10:5,12 Car je rekao da se dođe za tri dana i ljudi su došli trećeg dana. Pošto je ovo bila careva naredba niko se ne bi igrao sa tim da ne poslušava cara tako da niko ne bi došao ranije. Ljudi su znali da kada car kaže za tri dana, on misli trećeg dana, a ne tačno 72 sata, jer su se ljudi u to vreme tako izražavali. Pogledajmo događaj opisan u knjizi o Esteri: „Tada reče Estera uzvraćajući Mordokaju: 'Hajde, skupi sve Jevreje koji se nalaze u Šušanu pa postite za mene. Tri dana, noć i dan, nemojte ni jesti ni piti. I ja ću tako postiti sa svojim devojkama i nakon toga ću ući kralju, što nije po zakonu; pa ako poginem, neka poginem.'“ Estera 4:15,16 „I dogodi se trećeg dana da Estera obuče kraljevsku odeću i stane u unutrašnje predvorje kraljevog dvora, nasuprot kraljevom dvoru.“ Estera 5:1 U

tim stihovima iz knjige o Esteri vidimo da za Esteru tri dana i tri noći nisu predstavljali 72 sata jer bi onda otišla kod cara četvrtog dana nakon što bi isteklo 72 sata, a ne trećeg dana.

Imamo još jedan stih koji može da uvede dodatnu zabunu: „**Odvedu tada Isusa od Kajafe u namesnikovu palatu. A beše rano jutro. I oni ne udoše u palatu da se ne okaljaju, nego da mogu jesti pashu.**“ **Jovan 18:28** U ovom zadnjem stihu vidimo da Jevreji po svom običaju nisu hteli da uđu u namesnikovu palatu jer bi se onda onečistili i ne bi mogli jesti pashalnu žrtvu. Ono što može da deluje zbunjujuće je to što znamo da je Isus sa Svojim učenicima jeo pashalnu žrtvu pre Svog hapšenja a ovde vidimo da Jevreji nakon Njegovog hapšenja paze da se ne onečiste kako bi mogli jesti pashalnu žrtvu. Da bi smo rešili ovaj „problem“ moramo da pogledamo ove stihove: „**Jagnje neka vam bude bez mane, muško, od jedne godine; uzmite od ovaca ili koza. I čuvajte ga do četrnaestog dana ovog meseca; onda neka ga sva zajednica zbora sinova Izraelovih zakolje predveče. I neka uzmu od krvi pa poškrope oba dovratnika i nadvratnik na kućama u kojima ga budete jeli. A meso, na vatri pečeno, neka pojedu te iste noći; sa beskvasnim hlebom i gorkim biljem neka ga pojedu. Ništa sirovo od njega ili u vodi kuvano nemojte jesti, nego na vatri pečeno: glavu njegovu sa njegovim nogama i njegovom iznutricom. I ništa od njega ne ostavljajte do jutra; a šta ostane do jutra, spalite na vatri.**“ **2. Mojsijeva 12:5-10** Moramo vrlo pažljivo analizirati ove stihove. Jagnje se klalo četrnaestog nisan predveče na praznik pashe pre nego što je sunce zašlo jer je sa zalaskom sunca počinjao petnaesti nisan, prvi dan beskvasnih hlebova: „**I još je Josija održao Pashu GOSPODU u Jerusalimu; i klali su pashu četrnaestog prvog meseca.**“ **2. Dnevnika 35:1** Zatim vidimo da se meso od jagnjeta jelo te noći. Pošto je već spomenuto u ovom članku da je kod Jevreja dan počinjao sa zalaskom sunca, a meso se jelo te noći jasno nam je da se pashalna žrtva koja se klala četrnaestog nisan predveče pre zalaska sunca jela uveče na početku petnaestog nisan to jest prvog dana beskvasnih hlebova. Zato su Jevreji posle Hristovog hapšenja pazili da se ne onečiste kako bi pashalnu žrtvu zaklanu na pashu jeli na početku prvog dana praznika beskvasnih hlebova, koji je počinjao sa zalaskom sunca onog dana kada je Isus razapet.

Da još jednom obnovimo gradivo Isusa hapse na početku pashe četrnaestog nisan posle zalaska sunca uveče kada je kod Jevreja počeo petak. Odvode Ga na suđenje isto to veče, paze da ne uđu u namesnikovu palatu, onda preko dana razapinju Isusa. Isus umire baš u trenutku kada se klala pashalna žrtva u petak popodne. Nakon što je Isus sahranjen zalazi sunce i počinje prvi dan beskvasnih hlebova, petnaesti nisan na koji pada i sedmična subota iz četvrte zapovesti, a na početku tog dana se jede jagnje zaklano par sati ranije u trenutku Hristove smrti kao pashalna žrtva. Zato su Jevreji vodili računa da mogu da jedu pashalnu žrtvu. Ovo nam sve govori da Isus sa Svojim učenicima nikako nije mogao jesti tu pashalnu žrtvu za koju su se Jevreji pripremali jer se ona prinela u isto vreme kada je Isus umro na krstu zato što je i ukazivala na Njegovu smrt na krstu.

U ovim stihovima možemo videti da Isus nije jeo pashu na dan beskvasnih hlebova: „**A pre (na grčkom protos) Beskvasnih hlebova pristupiše učenici Isusu govoreći mu: 'Gde hoćeš da ti pripremimo da jedeš pashu?'**“ **Matej 26:17** „**I pre (protos) dana Beskvasnih hlebova, kad se žrtvovala pasha, rekoše mu učenici njegovi: 'Gde hoćeš da odemo i pripremimo da jedeš pashu?'**“ **Marko 14:12** „**A dođe Dan beskvasnih hlebova, u koji je trebalo žrtvovati pashu. I pošalje Petra i Jovana rekavši: 'Idite, pripremite nam da jedemo pashu.**“ **Luka 22:7,8** Prva dva stiha su u većini Biblijskih prevoda ako ne i u svim pogrešno prevedena. Grčka reč „protos,“ koja je uglavnom prevedena kao prvi u prva dva stiha, ne može tako da se prevede jer bi to onda značilo da Isus jede pashu koja se jela na prvi dan beskvasnih hlebova dok je On bio u grobu i koja je simbolizovala Njegovu smrt na krstu pa je samim tim i morala biti zaklana u trenutku Njegove smrti na krstu. Jedno od značenja grčke reči „protos“ je „pre“, a ne samo „prvi“, tako da su Isus i Njegovi učenici jeli pashu pre dana beskvasnih hlebova, a ne prvog dana beskvasnih hlebova i onda ništa nije čudno što fariseji nisu smeli da uđu kod Pilata da bi mogli da jedu pashalnu žrtvu nakon Isusovog hapšenja i posle Njegove večere sa učenicima. Evo i dokaza da ta reč „protos“ ima i značenje „pre“: „**Onaj koji za mnom dolazi, preda mnom je, jer beše pre (protos) mene.**“ **Jovan 1:15** Na početku stiha Matej 26:17, reč dan je dodata u većini prevoda i nema je u prihvaćenom grčkom tekstu, tako da nam i to govori da se ne radi o prvom danu beskvasnih hlebova, nego o vremenu pre početka praznika beskvasnih hlebova. U Luki 22:7,8 generalno u svim prevodima piše: „A dođe dan beskvasnih hlebova“, ali gramatički ispravan prevod u ovom stihu kada se uzme grčka gramatika reči „doći ili dolaziti“ je: „A dolazio je dan beskvasnih hlebova“. Kada uzmemo i znamo širi kontekst Pisma temeljen na stihovima iz Starog Zaveta, iz Mateja i Marka, jasno nam je da se reč „dolazio je“, odnosi na približavanje dana beskvasnih hlebova. Znači u Luki 22:7,8 dan beskvasnih hlebova se

približavao, odnosno „dolazio je“. kada posmatramo ove stihove u svetlu ovih iznesenih činjenica, onda nema nikakve zabune ili prividne kontradiktornosti.

B.M